

ilebu, den 6.5.1946

109492

Det Kgl. Norske Justis- og Politidepartement.

v/Herr Justisministeren.

O s l o .

Undertegnede frontkjempere tillater seg herved å søke om straffeavbrytelse mot å forlate landet for et tiderum av minst 5 år.

Som grunn for denne vår søknad vil vi framkomme med følgende opplysninger:

Enkelte av oss har vært i amerikansk krigsfangenskap i Belgien, Frankrike, og Italia, meldte oss allerede i aug. 1945 til tjeneste i den franske fremmedlegion.

Vår søknad den gang blev godtatt av de franske myndigheter, og avreisen til Frankrike var bestemt til medio okt. samme år.

Av de norske myndigheter i Frankrike blev vi imidlertid hjemsendt i slutten av sept. 1945, med uttrykkelig løfte om løslatelse så snart vi kom hjem til Norge. Dette løfte blev gitt oss av den norske militærattasje i Paris efter at vi først hadde avgitt en forklaring om våre forhold under krigen.

På våre opplysninger om at vi skulle reise til den franske fremmedlegion, fikk vi som svar at vi først måtte hjem til Norge for registrering, samt ordne enkelte formalier, hvor - efter de norske myndigheter ikke ville legge oss hindringer i veien hvis vi fortsatt ville melde oss til fremmedlegion.

Rettergang og fengselstraff har imidlertid blitt resultatet.

Såvidt vi forstår har "straff" i normal krigsminnopolitisk betydning til hensikt på den ene siden å gjengjelde, hevne overfor forbryteren, og på den andre siden å gi samfunnet beredelse over individet en viss tid til oppdragelse.

Med "landsavikernes" er imidlertid forholdet det at man har sagt at hensikten ikke er samfunnets hevn, men å føre oss tilbake til samfunnet. Det første er vel meget en opinionsuttalelse som står for den regning, men om så er, så har vi utvilsomt i det året som er gått allerede fått så hård straff som normen noen sinde har fått i norske fengsler ledet av nordmenn. Okkupasjonstiden medregnet. Og hvad angår å bringe oss tilbake til samfunnet, viser vi til det som nedenfor er skrevet.

Med vårt kjennskap til pressens virkning på folkeopinionen, er vi klar over at pressen ikke bare vanskeliggjør, men ved sine stadig hatefulle skrivelser, helt umuliggjør oss enhver tilbakeveien til samfunnet. Vi sikter her ikke bare til de lite objektive referater av rettsakene og de opinionsdannende og ofte uriktig forhåndsdomfattede og de tiltalte, men også til pressens evne til stadig å insinuere, ja tildels mistenkeliggjøre tidligere N.S. folk og deres pårørende i forbindelse med enhver ureglement, særlig voldshandlinger, som skjer innen samfunnet idag.

Hvilken virkning dette, i forbindelse med et fengselsopphold bak elektrisk piggtråd, under bevoktning av bevæpnede og for en stor del fiendtligsinende landsmenn, har på oss,

kan vanskelig beskrives. Men at denne manglende forståelse for oss direkte moralske nedbrytende uvilje ikke er egnet til å bringe oss tilbake til samfunnet, men tvert imot opparbeider et varig motsetningsforhold til landsmenn, er vel over tvil.

Vi er på det rene med at rettsoppgjørets omfang har stillt fengselsmyndighetene ovenfor uløselige problemer, særlig i kriminalpolitisk retning, og det er da heller ikke vår hensikt å anklage, men kun henlede oppmerksomheten på de følger eller nærmest negative resultater disse største problemer bringer.

Vi er kjent med de enorme fengselsutgifter rettsoppgjøret har brakt med seg, og sett i forbindelse med de negative kriminalpolitiske resultater forstår vi det kun som en politisk sikringsforanstaltning å holde oss isolert fra samfunnet.

Det er ingen militaristisk drift som får oss til å sende denne søknad. Vi har fått nok krig under vår frontinnsats. Men vi mener at det er bedre å ta denne innvirkningen utenfor landet og kunne venne tilbake med selvaktelse, enn å skulle nedbrytes i et fengsel.

Vi har valgt denne løsningen fordi vi gjennom den mener å kunne tilfredsstille det norske samfunnskrav: isolering, moralsk vedlikehold og utvikling (gjennom den militære disiplin) og sluttelig frisa samfunnet for de økonomiske byrder vi som tiltalte fanger og forrædere representerer.

På grunnlag av de hittil avsatte dommer vil ingen av de undertegnede få som på over fem år. Betingelsene for oppholdet i fengselslegionen er tjenesteforpliktelse i minst fem år (1/3 lengere enn den event. soningstid).

Vi håper på en forståelsesfull og hurtigst mulig behandling av denne søknad.

A r b ø d i g s t

Arling Kennesund
F.Nr. 4560

Harald Saxvik
F.Nr. 4888

Viktor Michalsen
F.Nr. 4557

Inge Sundbækken
F.Nr. 1094

Rolf Sandum
F.Nr. 157

Tor G. Jensen
F.Nr. 178